

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

De Christo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Athanasii episcopi Alexandriae ex libro de incarnatione.

Αθανασίου επίσκοπου Αλεξάνδρειας, ἐκ τῆς περὶ σαρκώσεως λόγου.

De Christo.

Περὶ Χριστοῦ.

AGNOSCIMVS illum Dei Filium, & Deum esse secundum spiritum; Filium autem hominis secundum carnē: non duas naturas vnum filium, vnam adorandam, alteram nō adorandam; sed vnam naturam diuini Verbi incarnatam, quae simul cum eius carne vna adoratione adoratur. neque duos rursum filios, alterum verum adorandumque, nempe filium Dei; alterum ex Maria hominem non adorandum, sed per gratiam, perinde ac ceteri homines, in filium cooptatum: verum vnum, vt dixi, Filium Dei, illum ipsum nimirum, & non alium, qui ex Deo est. Qui nouissimis diebus secundum carnem ex Maria natus est, quemadmodum angelus Deiparae Mariae: *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco?* sciscitanti exposuit. ait namque: *Spiritus sanctus superueniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi: ideoque quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei.* Is igitur quem Virgo peperit, est verus naturalisque Dei Filius, & Deus verus, non participatione vel ex gratia, secundum carnem tantum quam sumpsit ex Maria, homo; secundum spiritum, Filius Dei, & Deus ipse. Qui quidem secundū carnem humanae naturae conuenientia passus est. scriptum est enim: *Christo pro nobis in carne passio.* rursum: *Qui etiam proprio Filio non pepercit, sed pro omnibus nobis tradidit illum: nihilominus secundum diuinam*

ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝ γὰρ, Φησὶ, καὶ ἐπὶ αὐτὸν υἱὸν ἑσθ' Θεοῦ, ἔσθ' Θεὸν καὶ πνεῦμα, υἱὸν ἀώρου καὶ σαρκῆ, οὐ δύο φύσεις ἑνα υἱὸν, μίαν προσκυνητῶν, καὶ μίαν ἀπροσκυνητῶν. ἀλλὰ μίαν φύσιν τῆς Θεοῦ λόγου σεσαρκωμένῃ, καὶ προσκυνουμένῃ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῆς μίαν προσκυνησῶν. οὐδὲ δύο υἱοὺς, ἄλλον μὲν υἱὸν Θεοῦ ἀληθινὸν καὶ προσκυνουμένον, ἄλλον δὲ ἐκ Μαρίας ἀνθρώπον, μὴ προσκυνουμένον, καὶ χάριν υἱὸν Θεοῦ ἡμιόμοτον, ὡς καὶ ἀνθρώποι· ἀλλὰ ἓν ἐκ Θεοῦ, ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἓνα υἱὸν Θεοῦ, καὶ Θεὸν αὐτὸν, καὶ ἐκ ἄλλου. καὶ ἐκ Μαρίας γεννηθέντα καὶ σαρκῆ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, ὡς ὁ ἀγγελὸς τῆς θεοτόκου Μαρίας λεγούσῃ· πῶς ἔτιτο ἔσται, ἐπεὶ αὐδρα οὐ γινώσκω; ἔλεγε· πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δυνάμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γινώμενον ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. ὁ τοίνυν γεννηθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας ἑσθ' ἄνδρου, υἱὸς Θεοῦ φύσει, καὶ Θεὸς ἀληθινός, ἔσθ' οὐ χάριτι καὶ μετοσίᾳ, καὶ σαρκῆ μόνῃ ἐκ Μαρίας, ἀνθρώπος, καὶ δὲ πνεῦμα, αὐτὸς υἱὸς τῆς Θεοῦ ἔσθ' Θεός. πάντων μὲν τὰ ἡμέτερα πάθη καὶ σαρκῆ, ὡς περὶ γέγραπται· Χριστὸς παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί. καὶ πάλιν· ὅς γε τῆς ἰδίου υἱοῦ ἐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν. ἀπαθὴς δὲ διαμείνας καὶ ἀαλλοίωτος καὶ τῶν Θεο-

Luc. c. 1. v. 34.

1. Petr. c. 4. v. 1. Rom. c. 8. v. 32.

ANNO
CHRISTI
431.

θεόπιτα, καὶ τὸ λεγόμενον ἕκαστος τῶν
προφήτου· ἐγὼ θεός, ἔτι ἡλλοίω-
μαι. ἄποθανόντων μὲν τὸ ἡμέτερον θάνα-
τον καὶ σάρκα ὑπὲρ τῶν ἀμάρτιων ἡμῶν,
ἵνα ὁ θάνατος ἀνέλθῃ διὰ τῆς ὑπὲρ ἡ-
μῶν θανάτου, καὶ λέγοντα ἄπο-
στολον· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος.
ποδὸς θανάτου τὸ νίκος; ποδὸς θανάτου ἄδη
τὸ κέντρον; καὶ πάλιν· Χειρὸς ἀπέθα-
νεν ὑπὲρ τῶν ἀμάρτιων ἡμῶν, καὶ τὰς
γραφαί. ἄθανατος δὲ καὶ ἀκρατι-
τος τῶν θανάτων διαμείνας διὰ τὴν
θεότητα, ὡς ἀπαθὴς τῆς πάθους δύ-
ναμις, καὶ λέγοντα Πέτρος· οὐ
ἴσθι ἡμῶν διωκτὸν κρεπίσθαι αὐτῶν
ὑπὸ τῆς θανάτου. εἶτα πῶς ἴπ-
φέρει, παρενθεῖς ἔπειτα μετὰ τὸ οὐ-
τως· Εἰ δὲ τις ᾄδῃ ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν
γραφῶν διδάσκει, ἔτερον λέγων ὅτι
ἕκαστος θεός, καὶ ἕτερον ὅτι ἐκ Μα-
ρίας, καὶ χάριν ὑποπιπτόντα, ὡς ἡ-
μεῖς ὡς εἶπὲν δύο υἱοὺς, ἕνα καὶ φύσιν
ἕκαστος θεός ὅτι ἐκ θεοῦ, καὶ ἕνα καὶ
χάριν, ὅτι ἐκ Μαρίας ἀνθρώπου.
ἢ εἶπὲς τὴν τῆς κυρίου ἡμῶν σάρκα
αἰώθεν λέγει, καὶ μὴ ἐκ τῆς παρθέ-
νου Μαρίας· ἢ τραπέισαν τὴν θεό-
τητα εἰς σάρκα, ἢ συγχυθεῖσαν, ἢ δι-
λωθεῖσαν, ἢ παθητὴν τὴν τῆς κυ-
ρίου θεότητα, ἢ ἀπροσκύνητον τὴν
τῆς κυρίου ἡμῶν σάρκα ὡς ἀνθρώπου,
καὶ μὴ προσκύνητὴν ὡς κυρίου καὶ
θεοῦ σάρκα, ὅσον ἀναθεματίζει ἡ
ἀγία καθεδρική ἐκκλησία, περὶ ἧς
τῶν θεῶν ἄποστόλων λέγοντι· εἰ τις ὑμῶν
βλαφημῆται, ᾄδῃ ὁ ἀρεθῆσθετε,
ἀνάθεμα ἔστω. καὶ ταῦτα μὲν ὁ μα-
κάριος Ἀθανάσιος.

naturam impassibilis ac immuta-
bilis vsque permansit, iuxta illud
Prophetæ pronuntiatum: *Ego* Malac. c. 3.
v. 6.
Deus, & non mutor. Mortuus est
sane secundum carnē nostrā mor-
te, nostrorumque peccatorum
causa; quo nimirum per mortem
nostri gratia susceptam, mortem
aboleret. Hinc Apostolus: *Ab-* 1. Cor. c. 15.
v. 55.
*scripta est mors in victoria: ubi est
mors victoria tua? ubi est stimulus
tuus inferne?* Iterum: *Christus mor-* Ibidem c. 15.
v. 4.
tuus est pro peccatis nostris, secun-
dum scripturas. At vero secundū
diuinitatem immortalis, omni-
que interitu superior erat, ut qui
impatibilis Patris virtus esset,
morteque iuxta Petri sententiam, 1. Cor. c. 2.
v. 24.
teneri nullo modo posset. Dein-
de aliis quibusdam interiectis,
hæc subiungit: Si quis autem a-
liud ex diuinis literis docuerit, &
alium Dei Filium, alium Mariæ
per gratiam instar nostri adopta-
tum, professus fuerit, tamquam
duo sint filii, alter Dei secundum
naturam, ille videlicet qui ex
Deo natus; alter secundum ado-
ptionis gratiam, homo nimirum
qui ex Maria extitit: aut si Domi-
ni nostri carnem non ex Deipara
Virgine Maria sumptam, sed cæ-
litus dilapsam prædicauerit; aut
diuinitatem in carnem versam,
aut confusam, aut mutatam; aut
Domini diuinitatem passibilem;
aut eiusdem Domini nostri car-
nem, veluti nudi hominis, mini-
me adorandam dixerit; hunc ana-
themate plectit sancta & catho-
lica ecclesia, dictis Apostoli pa-
rens ita scribentis: *Si quis vobis* Galat. c. 1.
v. 9.
euangelizauerit præter id quod ac-
cepistis, anathema sit. Hucusque
beatus Athanasius.

X.

Existimo autem & aliorū quo-

Q

Οἶμαι δὲ δεῖν καὶ ἐπεσον ἀγίων
Concil. Tom. 5.